

זמני השבת

ר"ת	יציאה	כניסה
20:23	19:37	18:25
20:21	19:35	18:43
20:23	19:37	18:45
20:22	19:36	18:44

הפטרה - "עם זר" (שעיה, כ"ג)

העלון מוקדש לעילוי נשמות הטוהרה של מין שר התורה ופוסק הדור, מורנו ורבונו מן האגון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, שוכחו הגדולה תגן עלינו. ולהצלת: דוד בן שמחה וז"ל ולרפואה: יניב בן אהובה לעילוי נשמת: מרדכי בן שמחה | גיר אלקן בן מרגלית חיים בן תמר | חיים בן כרמלה

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה
בראשות מורנו הרב"ג אייל עמרמי שליט"א

חסדי שמואל

ע"ש סמי סויאד ז"ל בן חסיה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

3

בראי הפרשה

מדוע הא' של ויקרא קטנה?

3

בראות ותזונה

מצה

4

סיפור לשבת

5

גדולי ישראל

רמב"ן - רבי משה בן נחמן

פרשת ויקרא | גיליון 654 | ו' ניסן תשפ"ה

איזה חמץ ושאור צריך לשרוף?

הגמ' (פסחים ז.) לומדת בגזרה שווה שצריך לחפש בנרות את החמץ בליל י"ד בניסן, ולכן צריך לדאוג לכך שלא יהיה שאור וחמץ ברשותו. ראייה לכך שצריך לחפש בנר הוא ממה שכתוב (צפניה א יב) 'וְהָיָה קֶצֶת הָהָיָא אַחֲפֹשׁ אֶת יְרוּשָׁלַם בְּנִירוֹת, וְעוֹד כְּתוּב (משלי כ כז) 'נֵר ה' נִשְׁמַת אֶדָם חֹפֶשׁ כָּל חֲדָרֵי בֶטֶן'.

למדה הגמ' שעיקר הבדיקה של החמץ צריך להיות החמץ הרוחני שבתוך האדם כמו שכתוב 'חופש כל חדרי בטן'. עיקר הביעור והסילוק של החמץ והשאור הוא לא מהבית ומהמקרה, אלא הוא בתוך האדם. וכתבת הגמ' (ברכות ז.) שאלכסנדר (אחד מהחכמים בזמן הגמרא) לאחר שהיה מסיים תפילת שמונה עשרה היה אומר: 'ריבון העולמים גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעיסה'. השאור שבעיסה מעכב את הגאולה של כל יהודי. ומהו השאור שבעיסה שמעכב? כותב על כך הזהור הקדוש שהשאור שבעיסה שמעכב זהו הערב רב שנמצא בכל יהודי בלב, כל יהודי יש לו חלק מהערב רב בלב שלו, וזהו יותר גרוע מאומות העולם שמרעיפים לנו, הערב רב שבתוכנו עושה לנו נזק הרבה יותר גדול, כי כל המרעים והמשטינים שיש לנו זה שיקוף של המחשבות והמעשים שלנו.

ישנם חמישה סוגים של ערב רב, ר"ת שלהם נ"ע ר"ע- נפילים, גיבורים, עמלקים, רפאים, ענקים. כל אחד יש לו סוג אחר בתוך הלב של ערב רב. התנאי הקדוש כותב שכל אחד שמתלונן ומראה שרע לו בחיים והוא בעל יסורים וסבל ומכאובים- סימן הוא שיש בו את קליפת הערב רב. בשביל להיות ערב רב לא צריך ללכת להפגין נגד חיילים ולהצביע נגד היהודים. כל אדם שמתלונן על החיים שלו הוא מערב רב. מתלונן שיש לו שכן רע שכל היום מזמין לו משטרות ומחפש אותו, מתלונן על אשתו שכל היום מבזבזת את הכסף שלו, מתלונן על המנהל שלו בעבודה שמשפיל

זמני חג הפסח תשפ"ה

יום חמישי י"ב ניסן: תענית בכורות מוקדמת, סיום מסכת וסעודה לבכורות לאחר תפילת שחרית.
יום חמישי בערב ליל י"ג ניסן: בדיקת חמץ מוקדמת, מברכים 'על ביעור חמץ'.
מניחים עשרה פתיתי חמץ כנהוג ובודקים בכל המקומות לאור הנר.
יום שישי י"ג ניסן: שריפת חמץ מוקדמת עד שעה שישית (11:20).
יום שבת י"ד ניסן: סוף זמן אכילת חמץ: 09:58, סוף זמן ביעור חמץ: 11:20

שבת בבית הכנסת "חסדי שמואל" עם מוריני הרב אייל עמרמי שליט"א

טפסי מכירת החמץ יוחזרו לרבנות עד יום חמישי

17:30	מנחה מניין א'
18:00	שיעור במסור וחסידות
18:30	מנחה מניין ב'
19:05	שיעור בהלכה
19:37	ערכית של מוצ"ש
19:55	אבות ובנים

18:25	(כ-3 דק' לפני השקיעה)
05:15	(כ-65 דק' לפני נץ החמה)
07:00	(30 דק' לפני תפילת שחרית)
07:30	
16:30	(בבית"כ חסדי שמואל)
16:30	מפי מו"ר שליט"א
17:00	

מנחה ערב שבת
שחרית נץ החמה
שיעור בהלכות ריבית
שחרית מניין ראשי
תהילים לבנות
שיעור לנשים
שעור בחושן המשפט

בנים ובני בנים

אחת התגובות שקבלתי על טור שדיבר על התמודדות מול המתגברים, על הקושי בגיוס שלהם לעזרה בבית. על להפוך אותם לשותפים, על התמודדות מול הגיוס לעבודות הבית, והמורדות של המתבגר. אימא נוספת ספרה שהיא כל כך משתדלת, מתאפקת לא להעיר, מתאמצת שנהל שיה מכובד, "אני ממש קוראת בעיון ועובדת קשה על עצמי לא למועד, ולמרות זאת קורים פיצוצים, ואז גם אני מתפוצצת. אז בשביל מה התאמצתי?"

ראשית, אם התאמצתם רבע שעה, חצי שעה, עד שבא הפיצוץ, הילד שלכם שמע אתכם רבע שעה מדברים בכבוד, חצי שעה משמיעים מילות הערכה. גם אם הוא הוציא אתכם משלוות הנפש, הרבע שעה או החצי שעה שווים המון. העיקר שלא תשברו, תמשיכו בזה. ותראו שלאט לאט אתם מרחיקים את קוצר הרוח שלכם. כמו כל אימון, לאט לאט אנחנו מאמינים את הפתיל הקצר שלנו, להיות פחות ופחות קצר. עד שהוא כמעט יעלם.

מה נעלים? גם התגובה הנסערת שלכם, אבל גם הילדים מתרגלים לאט לאט להירגע, לא להתפרץ, ההיפך, להיות חלק מהבית, להיות אכפתי מהבית, מהמשפחה. ואם לא בגיל 18, אז בגיל 30...

הרעיון לכתוב על כך עלה לי בשבת האחרונה. הייתה זו שבת עליה לתורה של אחד מנכדי, יום לפני בר המצווה שלו. כלתי, אם חתן הבר מצווה, אחרי לידה, כשבבית יותר ילדים ממספר האצבעות של יד אחת. והיא ארחה לשבת הזו את כל המשפחה המורחבת שלנו. נרתמנו הרבה לעזור, ועדיין זה היה פרויקט. כששאלתי אותה מה פתאום הפעם ערכה כזו שבת. זו לא בר מצווה ראשונה, ויש עוד בנים אחרי. והתשובה הייתה – מאד רציתי לגרום לך הנאה. מתנה זה לא האישו, אני יודעת כמה את משקיעה בחוויות ובמפגשים לכל המשפחה, וכאן הגיע הרעיון. ואני הלכתי עם זה הלאה, כמו אצל כולם, גם אני התברכתי בצער גידול ילדים. גם אני תיזזתי בין עבודות הבית, עבודה בחוץ, וגידול הילדים, והנה הגעתי לשלב שכל ילדי, ארבעה במספר, נשואים. כלולם ב"ה משפחות עם ילדים. שברור שאפילו מעצבנים, מי יותר מי פחות. וכשהם גדלים ומקימים בעצמם בתים, אנחנו שוכחים את כל הדרך המאתגרת שעברנו. ויש לנו הרבה רגעי שמחה ונחת.

אני מבישה על בני הבכור, שעבר את גיל הבינה. מתבוננת עליו שר בדבקות, (זה שיש לו רוב בנים) וחכני לגדל בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות. כמה צריך להתפלל על זה? כמה צריך להתאפק כדי לא להרוס את התפילות בהתנהגות מרוקת. כן צריך סבלנות, אורך רוח והרבה תפילות.

אני כותבת תוך כדי האזנה לשיעור משויך לפסח. שבכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו יצא ממצרים. ומה עלינו ללמוד? מי שמביט בילד ורואה רק את המצב, רואה רק את האור, מי שמביט ורואה את כוחותיו של הילד, את הפוטנציאל, שבעזרת השם יגדל ויתמתן, ויתבגר, מציל את הילד. ודאי אתם רוצים לצאת ממצרים – ממה שגורם לנו להתעמת עם הילדים המכעיסים אותנו, בואו יצא מהמצרים שלנו ונחיה בני חורין.

חשוב להיות מודעים לעוצמת המילים שלכם, לתגובות שלכם, צורת הדיבור אל הילדים גורם להם להיות ב"קואליציה" עם ההורים או ב"אופוזיציה" נגדם, חלילה. אם אין שיתוף פעולה בהכנות לפסח, תמצאו דרכים לדרכן. אם הם ישמעו שהם גרושים ועצלנים, הם יוכיחו שהם כאלה. שדרו הבנה לחוסר חשק, תזדהו עם זה (בינו גם לנו לא תמיד בדיוק יש חשק). לאחר ששידרנו לילד הבנה, הילד נפתח לשתף אתנו פעולה. וגם אם זה לא בדיוק יקרה היום, זה יקרה.

ותודה לנכדים שלי שישבו יחד שבת שלימה, וקינחו בשיר: "אין על סבתא, אין עליה....." אפילו שאני לא ממש מלכת הבישולים.

נכתב ע"י ז. קליין
מנהלת תוכניות סמינר הר חומה

כולם בשוק לפני את השוק

רשת שפע ברכת השם
מזמינה אתכם ליהנות ממגוון
מוצרים בכשרות מהודרת
במחירים ללא מתחרים

שפע בבית, ברכה בכיס!

האומן 14, תלפיות

ביום שלישי הקרוב י' ניסן 8.4 ידרוש מורנו הרב ב:

נשר 20:00 | היכל התרבות "נשר" דרך השלום 20, 052-5983338

עפולה 21:30 | מרכז תורני "הני ידידיה" רח' וולפסון 32, 050-7438612

לשמיעת שיעורי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א בשידור חי התקשרו למס': 08-6170437

מדוע הא' של ויקרא קטנה?

כתוב "ומשה עלה אל האלוקים" (שמות י"ט, ג'). עצם רצונו לקיים את רצון ה' – עורר אותו להמשיך ולהתקרב אל ה', וכך כתוב בהמשך "ואל משה אמר עלה אל ה'" (שמות כ"א, א').

"והנה משה רבינו עליו השלום רצון שלו היה לעשות ולעלות תמיד אל ה' כמבואר בזוהר הקדוש ומשה עלה אל האלהים (שם יט, ג). ונמצא זה שהיה רצונו תמיד לעלות אל ה' זה היה מעורר אותו תמיד לעלות אל ה', וזהו ואל משה אמר עלה אל ה', זה שהיה רצונו לעלות אל ה' זה אמר לו עלה אל ה'". וזהו הרמז באות אל"ף הקטנה על ענוותנותו של משה. למרות כל הכבוד וההכרה שהוא קיבל, משה לא התגאה ולא הרגיש גדול, אלא נותר עניו מכל אדם.

"וזהו הרמז באלף זעירא, כי משה רבינו עליו השלום מדתו היה שהיה עניו מכל אדם ולכן האל"ף זעירא לרמוז על מדתו".

קדושת לוי מבאר כאן על רצונו הפנימי, התמידי, של משה רבנו להתקרב אל ה' ולקיים את רצונו. בנוסף, האל"ף הקטנה מרמזת על ענוותו של משה, שהייתה כל כך עמוקה, שגם בגדולתו לא החשיב את עצמו.

ולכן כותב הרמב"ם שראוי לכל אדם להיות כמשה רבנו, להיות עניו כמו משה רבנו. אדם צריך להתרגל במידת הענווה ואף פעם לא להתגאות ולחשוב שיש בכוחו משהו. אדם כשמו כן הוא מלשון אדמה והוא ממש כחומר ביד היוצר, תמיד לזכור שהכל מאתו יתברך, ואם יש לאדם חכמה או כסף והוא מתגאה בו, ברגע אחד אדם יכול להיות עני וטיפש. וכותב רבי חיים מוואלז'ין זיע"א שאם יהיה אדם עני כמה משה רבנו בוודאי שיזכה לחכמה כמו משה רבנו שהרי מידת הענווה היא התיאור היחיד שהתורה מעידה על משה רבנו 'והאיש משה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה'.

לאחר שסיימנו את ספר שמות בהקמת המשכן ובהשראת השכינה בתוכו, אנו פותחים את ספר ויקרא, פרשת ויקרא, בדיני הקורבנות במשכן. כיוון שרובו של ספר ויקרא, השלישי מבין חמשת חומשי תורה, עוסק בעבודת הכוהנים במשכן, נקרא הספר גם

'תורת כוהנים'.

"ויקרא ה' אל משה ויקרא ה' אליו מאוהל מועד לאמר" (ויקרא א', א'). בספר קדושת לוי (רבי לוי יצחק מברדיטשוב) מסביר כי כל מצווה שהאדם מקיים, עושה רושם בשמים – שמעורר את האדם להמשיך ולפעול על פי רצון ה'. וכך לשונו:

"ויקרא אל משה (ויקרא א, א). ויקרא אל"ף זעירא. יבואר על דרך שבארנו (שמות כד, א) ואל משה אמר עלה אל ה', כי כשאדם עושה מצוה זה המצוה עושה רושם למעלה וזה מעורר אותו לעשות תמיד רצון הבורא בזה המצוה".

בריאות ותזונה

יותר גבוהה מאשר על הלחם. אם מורחים גבינה זה לא ממש נורא, אבל אם מדובר בחמאה, אבוקדו, ריבה או שוקולד למריחה – רק הממרח על המצה עלול להגיע לכמה מאות קלוריות. מזה חייבים להיזהר. מצות מקמח מלא ומצות עם סובין הן הכי בריאות – יש בהן פי שלוש יותר סיבים תזונתיים וויטמינים מאשר במצות רגילות, ואפילו יותר מבלחם מלא.

והנה כמה עובדות על מצות שכדאי לדעת:

1. מצה אחת שווה ל-2 פרוסות לחם, אך משביעה הרבה פחות.
2. קיימות היום מצות מקמח מלא, אשר תורמות יותר לתחושת השבע.
3. מצה קלה מכילה מחצית מהקלוריות שנמצאות במצה רגילה, כלומר, היא שווה לפרוסת לחם אחת.
4. מצה עשויה מאחד או יותר מחמשת מיני הדגן: חיטה, שיבולת שועל, שיפון, שעורה וכוסמין.
5. מצות רגילות עשויות מקמח חיטה, ולכן מכילות גלוטן.
6. שתייה מרובה של מים, מיד לאחר אכילת מצות ובמהלך החג, עוזרת להקל על עיכולן ומונעת עצירות.
7. מצה שמורה גדולה יותר ממצה רגילה ולכן שוות ערך ל-3 עד 5 פרוסות לחם.
8. קיימות היום מצות משיבולת שועל, שאינן מכילות גלוטן.
9. מצה מטוגנת מכילה כ-5 כפיות סוכר, ולפחות 2 כפיות שמן.

שיהיה לכולנו חג פסח, כשר וטעים!

מצה היא מאפה העשוי מבצק של אחד מחמשת מיני דגן שלא החמיץ. המצה מכונה בתורה גם "לחם עוני", כנראה בשל העובדה שהייתה מאכלם של עניים בימות השנה וגם בשל העובדה שהיא ענייה ממרכיבים (קמח ומים). המצות מוזכרות בתורה ובספרי חז"ל, אך שני המקומות המרכזיים שבהם ניתן להן ביטוי רב, הם חג הפסח (המכונה בתורה על שם המאכל: "חג המצות"), וכן בבית המקדש, שבו הייתה המצה אחד המאפים הבאים בנוסף לקורבנות (לדוגמה בקורבן תודה היו צריכים להביא 30 מצות ועוד 10 חלות).

אחת ממצוות הפסח היא הסדר, כזכר ליציאת כאמור בשמות: הקצץ אשר הוציאו עגת מצות כי לא גרשו ממצרים להתמקמה וגם-צדה להם" (שמות י"ב, רוב הדעות, אין מצווה בשאר ימות החג, אך חמץ, המצה מהווה גם בהם ללחם. כאשר בית המקדש היה קיים, הייתה מצווה מיוחדת באכילת המצה יחד עם קורבן פסח ועם המרור בליל הסדר, (או בפסח שני, חודש לאחר מכן, למי שהיה טמא בליל הסדר, או שלא יכול היה להגיע לירושלים).

במצה ממוצעת יש בערך 130-110 קלוריות, וזה אפילו פחות משתי פרוסות לחם רגיל. כך שהמצה עצמה אינה הבעיה, אלא מה שמורחים עליה. למצה יש שטח מאוד גדול. לכן, כמות הממרחים יוצאת הרבה

להצטרפות לקבוצה של הרב אייל ערומי:

לקבוצת הנשים שלחי 'צריך' ל: 054-313-6033

לקבוצת הגברים שלחי 'צריך' ל: 052-443-0999

הדרך אל הלב
מתחילה כאן!
מתחברים, מתקדמים, מתחזקים

סיפור לשבת

סיפור השגחה מדהים

כשהסבא בקבר חגג בר מצווה לנכדו...

"בבקשה, תגיע אלנו, אלו כנראה יהודים". כך הסתיימה לה שיחת הטלפון שקיבל השליח לעיר המלניצקי, הרב אלכסנדר פיינגולד. הרב פיינגולד מכהן כשליח חב"ד בעיר המלניצקי שבאוקראינה. איזור העיר המלניצקי מאגד בתוכו עשרות יישובים ועיירות קטנות, שמתגוררים בהם מתי מספר יהודים. משפחות בודדות ופזורות על פני שטח רחב מאוד, והרב פיינגולד עומד איתם בקשר. מעת לעת הוא עורך מסע בין העיירות, פוגש את אותן משפחות בודדות, לומד איתם שיעורי תורה, מחזק את רוחם ומחיה את נשמתם. במועדי חגגי ישראל שולחים אליהם "סוכה ניידת" שתזכה אותם במצוות החג, מידי פעם הוא מביא אותם אל העיר המלניצקי, ומארח אותם לשבתות. באותו בוקר של תחילת חודש כסלו, הרב פיינגולד קיבל טלפון מאותם יהודים בודדים המתגוררים בעיר נטישין. שמה של העיר נטישין אינו מוכר לקוראים, אך בסמיכות אליה שוכנת העיירה אוסטרואה, שם מנוחת כבוד של המהרש"א, אחד מגדולי הפרשנים על התלמוד שחיבר את הפירוש 'חידושי הלכות ואגדות מהרש"א'. תושביה היהודיים של נטישין פנו בקריאה בהולה לרב פיינגולד: "כבוד הרב, נגיע בחדשות לעיר. ישנו שטח קרקע שמיועד לבניית מרכז קניות גדול, ההפזורים שעלו על הקרקע החלו בעבודתם, ולפתע התגלו עצמות רבות, ולפי הנתונים נראה שאלו הם עצמות של יהודים. יש כאן שרידים של ספרים כתובים באותיות עבריות. בבקשה, תגיע אלנו, אלו כנראה יהודים". הרב פיינגולד נזעק לעזרתם, הוא טלפן לארץ לארגון קדישא, והרב חזקי קלמנוביץ, יצא אליו בטיסה לראש העיר קייב. הרב פיינגולד המתין לו במהלך התעופה הבלתיאומי בוריספול, ורצה הם יצאו יחדיו אל נטישין. בהגיעם למקום התברר להם שהם יידרשו לעבודה מאומצת. משטרת העיר והפרקליטות ששמעו על התקוות, לקחו את כל השרידים שהיו בקבר האחים, הכניסו אותם אל חדר הקירור של בית הקברות המקומי כשהם חתומים בחותם הפרקליטות עד לביזור הממצאים, דבר שעלול לארוך זמן רב בשל בעיות מערכת הקניות והביטחון האוקראינית. הרב פיינגולד נקט ביחזמה מקורית. הוא שכר צוות צילום מקצועי, ויחדיו הם הגיעו אל לשכת ראש העיר נטישין. הרבנים קלמנוביץ ופיינגולד במתחם הפיריה. "אני עומד כאן – פנה הרב פיינגולד אל ראש העיר – בראש משלחת יהודית בינלאומית. אני מגיע מהעיר הסמוכה, כאן איתי עומד נציג מורשת, בירת ישראל, ואנחנו ביצג את עם ישראל בעולם כולו. אני רוצה להודות לך על עזרתך למען הקהילה היהודית בעירך, ואני רוצה להודות לך על תפקודך בטיפול הנאות והראוי בשרידי העצמות של היהודים הקרובים כאן, שעצמותיהם התגלו בימים האחרונים בחפירות הבניה.

"צוות הצילום רוצה לראות אותך בנושא, ולשמוע מפי ראש העיר עצמו על חשיבות הדבר, ונביא את דברך לקהילות היהודיות... ראש העיר ביקש את סליחתם, הוא ביקש מהם להמתין כמה דקות ומיהר לצאת לביתו, להתארגן כראוי לקראת הצילום. לאחר כרבע שעה הוא חזר 'על מדי אף', כיאה וכראוי. בשיחה עם הרב פיינגולד הוא סיפר לי, שהם ראו את יד ההשגחה העליונה בטיפול בשרידי העצמות. 'טיפול מול הפרקליטות – זה סיפור ארוך מאוד', הוא אמר. 'אבל כאן, תוך 24 שעות, ברוך ה' הכל הסתיים. היו אלו עשרים וארבע שעות ארוכות, עבדנו בהם ללא הרף, אבל בסיומם של עשרים וארבע שעות, בפיקוחו ובהדרכתו של הרב קלמנוביץ, בסיוע יהודי העיר, בעזרתה של עיריית נטישין ובהוראתו של ראש העיר – הכל בא על מקומו בשלום.

"העירייה הקצתה שטח חלופי לקבורה, קיבלו את כל השרידים שהיו חתומים אצל הפרקליטות, העברנו אותם למקום החדש בהתאם לדרישות ההלכתיות, העירייה כיסתה את המקום ביציקת בטון, ואף הציבה אנדרטה על קבר האחים החדש לציון המקום".

בסיום הקבורה המוחזשת הם חזרו כל אחד למקומו, הרב קלמנוביץ – לארץ ישראל, והרב פיינגולד – לעיר שליחותו בחמלניצקי. ביום חמישי של אותו שבוע, הרב פיינגולד מקבל שיחת טלפון נוספת מהעיר נטישין. "שלום כבוד הרב, המאורע שהתרחש כאן לפני יומיים מכה גליל. הסיפור של קבר האחים שהתגלה, והקבורה מחדש של יהודי העיר של הדור הקודם – לא יורדת מסדר היום. כאן התעוררות גדולה. אנחנו פונים אליך בבקשה, אם תוכל לבוא אלנו לשבת הקרובה. תהיה איתנו, תתפלל איתנו, תלמד אותנו מהי שבת, תתן לנו את אוירת השבת". הרב פיינגולד לא יכול היה לסרב אותם. "הכל כדל – הוא אמר להם – כשמתפללים אלי מקהילות שיש בהם מספר יהודים קטן, מקומות שאין בהם מניין, ומבקשים שאגיע אליהם לשבת, אני מזמין אותם אלי. אבל בשל מאורעות השבוע – אני חורג ממנהגי, ואני מגיע אליהם. אבוא עם קבוצה מיהודי העיר, ויחדיו נעשה שבת כדת וכדין". הרב פיינגולד זימן אליו קבוצת סטודנטים מהעיר המלניצקי, סטודנטים ולומדים אצלו בשבתות קבועות. במסגרת פרויקט 'סטארט' (פרויקט 'החיים בחבר העמים במסגרת סטודנטים יהודיים מתאספים אצלם פעמיים-שלוש בשבוע ולומדים שיעורי יהדות'), והזמין אותם לבוא איתו לשבת לנטישין.

בשל העובדה שבעיר נטישין אין בית הכנסת, העירייה נקראה אל הדגל זו הפעם השניה השבוע. היא הקצתה בתוך בנין העירייה חדר גדול והעמידה אותו לצורכי הקהילה היהודית ליום השבת. האוירה היתה מרוממת, תפילת ליל שבת וסעודת השבת שאחריה – נמשכו שעות ארוכות. זמירות שבת, דברי תורה, 'לחיים', ויקחים-חסידיים, בשר ודגים וכל מטעמים, נשמעים ורוחניים. קבר האחים החדש. לפני קריאת התורה נשא הרב פיינגולד דברים, רעיון מתורתו של הרבי בפרשת השבוע. היה זה בשבת פרשת תולדות, מיד לאחר כינוס השלוחים העולמי. הרב פיינגולד סיפר אודות יצחק אבינו, אודותיו קוראים בשבת זו, ועל חפירת הבארות שלו.

"חפירות בארות" ציטט הרב פיינגולד מתורתו של הרבי, "מהותה היא להסיר את העפר, לסלק אבנים ולגלות מעייני הנמצא עמוק באדמה. בכל מקום בו נחפור – נמצא מים. השאלה היא באיזה עומק, עד כמה יש לחפור, וכמה סבילות וכו' יש לנו. הכל תלוי בעבודתנו. כשנשיקע עומק – נראה תוצאות. 'יצחק אבינו עסק בחפירות בארות, עבודתו של יצחק אבינו היתה לגלות את התוכן הפנימי הטוב הטמון בכל דבר. 'בכל יהודי יש מעין מים חיים, בכל יהודי יש 'באר'. הרבי, 'יצחק שבדורינו, חופר את הבארות. הוא מסיר את העפר מעל הלשון שלנו ומגלה את המעיין. הרבי שולח שלוחים לכל מקום בעולם, כדי 'לחפור בארות', להסיר את שכבות העפר, ולגלות בכל יהודי את המים החיים שיש בו, את המעיין הוד והצלול. 'למרבחה האירוניה, זה מה שארע כאן בנטישין. העובדה ש'הסירו את העפר', שהחפורים חפרו באדמה, דבר שהוא מחזיר כשלעצמו – הרי דווקא בזכות זאת התגלה לפתע 'באר מים', יש התעוררות יהודית. הנה – תוצאה חפירות האלו, אנחנו עושים כאן את השבת בנטישין, מתפללים בבנין, דבר שלא היה מתרחש לולי החפירות... אחד מהנוכחים בתפלות השבת היה יהודי קשיש כבן שמונים, שענה לשם וסילי.

וסילי זה יושב בקצה החדר והרב פיינגולד הביזן בו ששמעו דע אצלו. משהו עובד עליו. רגע הוא יושב עם קסקט, ולאחר כמה דקות הוא מסיר אותו. הוא יושב גלוי ראש ואחר כמה דקות הוא חובש

אותו מחדש על ראשו. רגע הוא רוצה להראות כיהודי, ורגע הוא כאילו מתרים, "לא – אני יהודי. אני יושב גלוי ראש". מלחמה התחוללה בקרבם. הרב פיינגולד סימן לעצמו, "יש לבדוק את העניין". הוא בירר בשקט אצל אחד ממכריו מיהודי העיר אודות יוסיל, האם הוא אכן יהודי – הלה השיב לו. כן, כפי הנראה הוא יהודי. ידוע לי שהוא גם נישואי. הוא נישואי כילד, לפני המלחמה. בעת קריאת התורה, הרב פיינגולד הזמין אותו לעלות לתורה. "מה שמך?" הוא שאל את וסילי. "וסילי מוסיבייטש. וסילי בן משה" היתה התשובה. "עמוד וסילי בן משה" – קרה הרב פיינגולד, וסילי עלה לתורה, בבנין עיריית נטישין. בתום חלק הקריאה של העולה הוזן, הרב פיינגולד עמד לערוך 'מי שברך' לוסילי, אך לבו לא נתן לו. "מה זה השם הזה 'וסילי'?" חשב הרב פיינגולד לעצמו. יש הרבה שמות רוסיים, שהם שמות יהודיים או בעלי הקשר יהודי. יהודים ברוסיה נקראים בשמות: משה, סאשה, בוריס, וולדימיר, איגור. שמות שמזכירים את השמות משה, ברוך, זאב, אשר וכדומה. אבל 'וסילי'?! וסילי זה שם גוי מוחלט. אין הרבה יהודים שנקראים בשם זה. "תאמר לי – שואל הרב פיינגולד את וסילי – יש לך אויל שם נוסף, שם אחר, יש לך אויל גם שם יהודי?" וסילי עומד כך, עטוף בטלית, אוזן בעץ החיים של ספר התורה, עומד ומביט ברב פיינגולד, מביט בספר התורה, מביט ושוקע. הוא רוצה לומר משהו, אך הוא אינו מסוגל. ידיו החלו לרעוד. הוא אחז בחזקה בספר התורה, כמו מנסה לשאוב מנוח כח, מנסה לשאוב מנוח עזרה. פשתי ורשטות, עיניו מולחלות. הוא אינו מסוגל לדבר. המתפללים מבחינים ב'דרמה' המתחוללת ליד ספר התורה. כולם התקבצו אל ה'ציבור' המאולתר. יהודי העיר, הסטודנטים של 'סטארט' מחמלניצקי, והם כולם מביטים לעברו של וסילי, מוכנים למצוא פיו. הרב פיינגולד מביט בו בעינים נדהמות. ואז וסילי החל לדבר. -- כן, יש לי עוד שם. קוראים לי עזריאל. עזריאל בן משה... זה היה בשלהי השנה שנת 1942. כאן, בנטישין. הצבא הנאצי האיום נכנס לפני כמה ימים אל העיר, וריכוז את כל יהודי העיר בבית הכנסת שלנו. הסבא שלי היה כאן רב העיר. הסבא היה אדם גדול, היתה לו הדרת פנים, זקן לבן ארוך ועיניים בעורות, הוא היה תלמיד חכם. הוא היה מנהיג. כולם ציינו לו. ואני חשבתי, נערך כן שתיים עשרה הייתי באותו ראש השנה. סבא החל להכין אותי לקראת יום הבר מצווה שלי. סבא החל ללמד אותי לקראת בתורה, סבא החל ללמד אותי הלכות תפילין. ובראש השנה הכל נגמר. בראש השנה 1942 הנאצים ימח-שמום ריכוז את כל היהודים בבית הכנסת, ומשם הוציאו אותנו בשיריה ארוכה אל איזור מגדור. סבא, הרב, צעד בראש, ואנחנו כולנו אחרי. הייתי שם עם הורי, אחי ואחיותי, סבא וסבתא, דודים, קרובי משפחה, חברים, שכנים. כל הקהילה היהודית. כולנו צעדנו אחרי סבא. הגרמנים ימח-שמום צעדו מציינו, כשלידים מסייעים להם גם הגויים המקומיים, הרומנים. המתח האדיר, הפחד, החלישו אותי, גרונני היה חרוך ויבש. פניתי לאחד השומרים הרומניים, שהיה קצת יותר אנושי מחבריו הגרמנים, וביקשתי ממנו מעט מים. משום מה הוא ראה אותי עלי, ונתן לי בקבוק מים. שתיתי אותו עד תומו. בסופה של צעדה הגענו לצריף גדול, הגרמנים הכניסו את כולנו פנימה. בשל העובדה ששתיתי מים, נזקקתי להתפנות לצריף, וחפשיתי מקום צדדי להטיל בו את מימיו. אולם הצריף היה ללא קירות פנימיים ולא יכולתי למצוא מקום מתאים. כשהבחנתי באותו רומני שהעניק לי את המים, פניתי אליו בשתי וביקשתי ממנו שיתאפשר לי לצאת להתפנות. למזלי הגדול – הוא איפשר לי. 'יצאתי מהצריף וחפשיתי מקום מתאים, וראיתי שבמרחק של 200-300 מטר גדלים שיחים. פניתי לשם. כשאני עומד שם בינות לשיחים. אני שומע קולות וצעקות. הגרמנים הארוכים נכנסו אל הצריף, ופקדו על כולם לצאת ולחפור שוחה במקומו בקרקע. קפאתי על מקומי, עמדתי ורעדתי מפחד. לא העזתי לנשום כמעט רגע. וועד עמדתי שם, וראיתי את הכל... כולם נטבחו שם, כולם נפלו שמה. סבא, סבתא. ההורים שלי. האחים שלי. החברים, השכנים – כולם נטבחו שם. לא נשאר אף אחד מכל הקהילה היהודית. הם רצחו את כולם... שלושה ימים התחבאתי בשיחים, לא העזתי לצאת משם. ששתתי שמה מחפשי אתי, שמא יגלו אותי. שלושה ימים שולשתי וביקשתי לילות ישיבות שם בין השיחים. וועד מפחד. האדמה לא שקטה. האדמה זהה שם. היו כאלו שנוחר בהם מעט חיים... עד שהיא פסקה מלנוע... ראיתי את נחלי הדם. ראיתי הכל... אחרי שלושה ימים, בחסות הלילה, חזרתי אל העיר, ונכנסתי לביתו של אחד ממכריו, גוי, ידיד קרוב שלנו. הוא נדהם לראות אותי, הוא היה בטוח שאני גוי נורא. הוא הכניס אותי אל המרתף שלו. שם שהייתי כמה שנים, עד לתום המלחמה. הוא היה מוריד לי מעט מזון. אחת לכמה לילות הייתי יוצא למספר דקות לנשום אוויר קי. וכך רבצתי אצלו במרתף עד לסיום המלחמה. השכן הגוי הודיע לי ששמי הוא וסילי. לא עוד עזריאל, מאז אני וסילי... עזריאל-וסילי, עומד ומספר, עומד ובוכה, עטוף בטלית, אוזן בספר התורה, והמתפללים עומדים סביבו, מקשיבים לו בעינים פזורות. "סבא יצא להכין אותי לבר מצווה, סבא רצה שאקרא בתורה. אבל סבא נהרג. אבא נהרג, כולם נהרגו. 'אני נשארתי ילד בן שתיים עשרה. עזריאל 'נהרג', עזריאל נשאר שם, בין השיחים. במקומו נולד וסילי. עזריאל לא חגג בר מצווה, ווסילי מעולם לא חשב שהוא צריך בר מצווה..."

דממה נפלה על 'אולם בית הכנסת' המאולתר. איש לא יכול היה לפצות את פיו. "אתה מבין מה שהולך כאן?!" - קרא לפתע אחד הסטודנטים לעברו של עזריאל-וסילי. "אתה מבין איזה מעגל נסגר כאן?!" בתחילת השבוע, סבא שלך 'יצא מהקבר שלו'. בתחילת השבוע 'העיר' את סבא שלך ממשכבו, שם הוא שוכב מאז ראש השנה 1942, והדבר הראשון שסבא עשה – הוא דאג לנכד שלו. הוא דאג שתתגונן בר מצווה, סבא דאג לך שתעלה לתורה! הנה, עלית לתורה, עזריאל בן משה. כאן בנטישין, בעיר של סבא, כמו שסבא לימד אותך... הרב פיינגולד, שבתכנותו המקורית היתה לצאת במוצאי שבת בחזרה לחמלניצקי, נשאר בעיר עם כל הקבוצה שלו גם ביום ראשון. בבוקרו של יום ראשון, כל תושביה היהודיים של נטישין חגגו 'בר מצווה' לעזריאל. קצת באיחור, קצת בשבעים שנה, כשעזריאל חוגג את שנתו השמונים-שלוש, אבל הוא חגג בר מצווה.

עזריאל הניח תפילין לראשונה בחייו, הוא זכר במעומעם את מה שסבא לימד אותו. עץ אל נותרה יבישה כשעזריאל אחז את התפילין בידי ונישק אותם בחום. בתי התפילין נרטבו מנשיקות שפתי של עזריאל, נשיקות שהתערבבו עם דמעותיו החמות שזלגו באין מפריע.

התורה
והברכה

יוני מרקט

על העזרה והתמיכה במוסדות "כאיל" "תערוג"

גדולי ישראל

רמב"ן - רבי משה בן נחמן - י"א ניסן

הרבי מלובביץ זצ"ל מבאר שתקופתו של הרמב"ן הייתה התקופה בה חזר הנבואה, כמו כן בתורת החסידות מובא בשם האריז"ל שהוא אחד מהמקובלים היחידים שאפשר לסמוך עליהם.

הבעל שם טוב, מביא בשם הרמב"ן שאם אתה מסתפק איך לקיים מצווה מסוימת לכאן או לכאן, עליך לסלק מזה את הנאה שיש לך ואז לשקול איך לעשות את המצווה.

על קושיתו של הרמב"ן כיצד ע"י התפילה משתנה גזר דין מרעה לטובה, וכי יכול להיות שאצל הקב"ה יש שינוי רצון, הבעש"ט תרץ על כך שהתפילה היא בשביל למתק את הדין בשורשו, שגזר דין על אדם מסוים הוא כמו אותיות שע"י התפילה יכול אדם לשנות אותם לטובה.

הבעש"ט מביא גם בשם הרמב"ן שאיך ידע אם עם הוא עוסק בתורה לשמה, שאם הוא מתמלא על ידי כך יראה ואהבה אז סימן שהוא עוסק לשמה.

לרמב"ן ישנו ספר של השגות על הרמב"ם, ואחד מהנושאים העיקרים שהוא חולק עליו הוא לגבי חיוב התפילה. לדעת הרמב"ם חיוב התפילה הוא מדאורייתא ואילו הרמב"ן חולק עליו וטוען כי מצוות התפילה היא מדרבנן. חשוב לציין כי מהגמרא אכן עולה יותר הרושם שהתפילה היא דרבנן. הרמב"ם מביא מקורות ממדרשי ההלכה ולפיהם מסביר כי זו מצוות עשה מהתורה, ואילו הרמב"ן שם את הדגש על סוגיות התלמוד, ולאופן מסביר גם את מדרשי ההלכה לפי ההבנה שהתפילה היא מדרבנן.

בספר שבחי ירושלים שנדפס בליורנו תקמ"ה כותב שיש מסורות בידי זקני קהילת חברון שרמב"ן נקבר ליד מערת המכפלה, כיום יש מצבה במקום. מסורת זו ככל הנראה מסתמכת על דברי הרמב"ן שכותב שהלך לחצוב לעצמו קבר בחברון.

רבי משה בן נחמן, הידוע בכינויו הרמב"ן, (נולד בערך בשנת ד'תתקנ"ה ונפטר בי"א ניסן ה'ל'), היה אחד מגדולי הראשונים חכמי ספרד, והתעסק גם ברפואה.

הרמב"ן נולד בגירונה, קטלוניה, שבצפון מזרח ספרד, בערך בשנת תתקנ"ה.

בצעירותו למד מפי רבי יהודה בר יקר מתלמידי הריצב"א מדמפרי, וממנו קיבל הרמב"ן את תורתם

של בעלי התוספות. את רבו זה מזכיר הרמב"ן פעמים רבות בחיבוריו, לרוב בתואר "מורי נ"ר (נשתייה רחמנא = ישמרהו השם), ומביא פירושים שקיבל ממנו. רבו השני היה רבי נתן בן רבי מאיר, אשר בצעירותו למד אצל הראב"ד בעל ההשגות ובהמשך למד אצל הריצב"א, וגם אותו הוא מכנה בתואר "מורי", ממנו קיבל את תורת צרפת. כמו כן בצעירותו היה בקשר עם רבני צרפת דרך בן דודו רבי יונה גירונדי ושלה מדברי תורתו לרבי יחיאל מפריז ועוד.

הרמב"ן נמנה בין גדולי רבני ישראל בתחילת אלף השישי. גם בתקופת תור הזהב של גדולי הראשונים, אך מעטים השתוו להתפרסותו הרחבה על היבטיה השונים של תורת ישראל ולהשפעתו העמוקה על עולם התורה. ספריו וספרי תלמידיו ותלמידי תלמידיו, תופסים מקום חשוב ומרכזי הן בלימוד התורה והן בתחום ההלכה הפסוקה.

הרמב"ן עסק במספר רב של תחומים פירוש של התורה, והגמרא, קבלה ושירה.

מדור הילדים

חידו לשבת

התשובות לחידו

11. אַמאָרעטע שטע	12. אַמאָרעטע שטע
12. אַמאָרעטע שטע	13. אַמאָרעטע שטע
13. אַמאָרעטע שטע	14. אַמאָרעטע שטע
14. אַמאָרעטע שטע	15. אַמאָרעטע שטע
15. אַמאָרעטע שטע	16. אַמאָרעטע שטע
16. אַמאָרעטע שטע	17. אַמאָרעטע שטע
17. אַמאָרעטע שטע	18. אַמאָרעטע שטע
18. אַמאָרעטע שטע	19. אַמאָרעטע שטע
19. אַמאָרעטע שטע	20. אַמאָרעטע שטע
20. אַמאָרעטע שטע	21. אַמאָרעטע שטע
21. אַמאָרעטע שטע	22. אַמאָרעטע שטע
22. אַמאָרעטע שטע	23. אַמאָרעטע שטע
23. אַמאָרעטע שטע	24. אַמאָרעטע שטע
24. אַמאָרעטע שטע	25. אַמאָרעטע שטע
25. אַמאָרעטע שטע	26. אַמאָרעטע שטע
26. אַמאָרעטע שטע	27. אַמאָרעטע שטע
27. אַמאָרעטע שטע	28. אַמאָרעטע שטע
28. אַמאָרעטע שטע	29. אַמאָרעטע שטע
29. אַמאָרעטע שטע	30. אַמאָרעטע שטע
30. אַמאָרעטע שטע	31. אַמאָרעטע שטע
31. אַמאָרעטע שטע	32. אַמאָרעטע שטע
32. אַמאָרעטע שטע	33. אַמאָרעטע שטע
33. אַמאָרעטע שטע	34. אַמאָרעטע שטע
34. אַמאָרעטע שטע	35. אַמאָרעטע שטע
35. אַמאָרעטע שטע	36. אַמאָרעטע שטע
36. אַמאָרעטע שטע	37. אַמאָרעטע שטע
37. אַמאָרעטע שטע	38. אַמאָרעטע שטע
38. אַמאָרעטע שטע	39. אַמאָרעטע שטע
39. אַמאָרעטע שטע	40. אַמאָרעטע שטע
40. אַמאָרעטע שטע	41. אַמאָרעטע שטע
41. אַמאָרעטע שטע	42. אַמאָרעטע שטע
42. אַמאָרעטע שטע	43. אַמאָרעטע שטע
43. אַמאָרעטע שטע	44. אַמאָרעטע שטע
44. אַמאָרעטע שטע	45. אַמאָרעטע שטע
45. אַמאָרעטע שטע	46. אַמאָרעטע שטע
46. אַמאָרעטע שטע	47. אַמאָרעטע שטע
47. אַמאָרעטע שטע	48. אַמאָרעטע שטע
48. אַמאָרעטע שטע	49. אַמאָרעטע שטע
49. אַמאָרעטע שטע	50. אַמאָרעטע שטע
50. אַמאָרעטע שטע	51. אַמאָרעטע שטע
51. אַמאָרעטע שטע	52. אַמאָרעטע שטע
52. אַמאָרעטע שטע	53. אַמאָרעטע שטע
53. אַמאָרעטע שטע	54. אַמאָרעטע שטע
54. אַמאָרעטע שטע	55. אַמאָרעטע שטע
55. אַמאָרעטע שטע	56. אַמאָרעטע שטע
56. אַמאָרעטע שטע	57. אַמאָרעטע שטע
57. אַמאָרעטע שטע	58. אַמאָרעטע שטע
58. אַמאָרעטע שטע	59. אַמאָרעטע שטע
59. אַמאָרעטע שטע	60. אַמאָרעטע שטע
60. אַמאָרעטע שטע	61. אַמאָרעטע שטע
61. אַמאָרעטע שטע	62. אַמאָרעטע שטע
62. אַמאָרעטע שטע	63. אַמאָרעטע שטע
63. אַמאָרעטע שטע	64. אַמאָרעטע שטע
64. אַמאָרעטע שטע	65. אַמאָרעטע שטע
65. אַמאָרעטע שטע	66. אַמאָרעטע שטע
66. אַמאָרעטע שטע	67. אַמאָרעטע שטע
67. אַמאָרעטע שטע	68. אַמאָרעטע שטע
68. אַמאָרעטע שטע	69. אַמאָרעטע שטע
69. אַמאָרעטע שטע	70. אַמאָרעטע שטע
70. אַמאָרעטע שטע	71. אַמאָרעטע שטע
71. אַמאָרעטע שטע	72. אַמאָרעטע שטע
72. אַמאָרעטע שטע	73. אַמאָרעטע שטע
73. אַמאָרעטע שטע	74. אַמאָרעטע שטע
74. אַמאָרעטע שטע	75. אַמאָרעטע שטע
75. אַמאָרעטע שטע	76. אַמאָרעטע שטע
76. אַמאָרעטע שטע	77. אַמאָרעטע שטע
77. אַמאָרעטע שטע	78. אַמאָרעטע שטע
78. אַמאָרעטע שטע	79. אַמאָרעטע שטע
79. אַמאָרעטע שטע	80. אַמאָרעטע שטע
80. אַמאָרעטע שטע	81. אַמאָרעטע שטע
81. אַמאָרעטע שטע	82. אַמאָרעטע שטע
82. אַמאָרעטע שטע	83. אַמאָרעטע שטע
83. אַמאָרעטע שטע	84. אַמאָרעטע שטע
84. אַמאָרעטע שטע	85. אַמאָרעטע שטע
85. אַמאָרעטע שטע	86. אַמאָרעטע שטע
86. אַמאָרעטע שטע	87. אַמאָרעטע שטע
87. אַמאָרעטע שטע	88. אַמאָרעטע שטע
88. אַמאָרעטע שטע	89. אַמאָרעטע שטע
89. אַמאָרעטע שטע	90. אַמאָרעטע שטע
90. אַמאָרעטע שטע	91. אַמאָרעטע שטע
91. אַמאָרעטע שטע	92. אַמאָרעטע שטע
92. אַמאָרעטע שטע	93. אַמאָרעטע שטע
93. אַמאָרעטע שטע	94. אַמאָרעטע שטע
94. אַמאָרעטע שטע	95. אַמאָרעטע שטע
95. אַמאָרעטע שטע	96. אַמאָרעטע שטע
96. אַמאָרעטע שטע	97. אַמאָרעטע שטע
97. אַמאָרעטע שטע	98. אַמאָרעטע שטע
98. אַמאָרעטע שטע	99. אַמאָרעטע שטע
99. אַמאָרעטע שטע	100. אַמאָרעטע שטע

1. כיצד מכנה ספר "ויקרא"?
2. מדוע?
3. מה המין של קרבן עולה - זכר או נקבה?
4. איזה קרבן מביאים מן העוף?
5. כיצד הקריבו את העוף?
6. מי מביא קרבן מנחה?
7. מהו "קרבן המנחה"?
8. מהי "מנחת מרחשת"?
9. המלה "מרחשת" נוצרה מלשון...
10. מה אסור להקריב על המזבח?
11. מתי כן מתיר להביא קרבן חמץ?
12. כיצד מכנה קרבן זה?
13. מתי נכרתה ברית המלח?
14. על מה שומים את המלח?
15. מהי "מנחת הבכורים"?
16. מהו "קרבן שלמים"?
17. אילו חלקים מן הקרבן אסורים באכילה?
18. מהו "קרבן אשם"?
19. מי מביא קרבן אשם?
20. כמה תורים מביאים לקרבן?

הספר שכולם חיכו לו כבר כאן!!!
ספרו החדש של הרב אייל עמרמי שליט"א

לקניה והפצה: 050-678-5912 או במשרדי המוסדות

זמני תפילות ושיעורים

בית כנסת המרכזי "חסדי שמואל הר חומה"

תפילות לימות החול

שחרית נץ החמה	05:35 (ב-45 דק' קודם נץ החמה)
שחרית מגין ב'	07:30 (בישיבה הודו 7:45)
שחרית מגין ג'	08:15
מנחה גדולה	13:30
מנחה	18:45
ערבית מגין א'	סמוך למנחה
ערבית מגין ב'	בתום השיעור המרכזי

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30

יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת / מועדים

פעילויות לנשים

יום שלישי	21:00 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תח"י עם כיבוד חלבי עשיר - ברוכות הבאות
-----------	--

פעילויות לילדים

ב, ה'	18:00 מתמידים לילדים, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד, הגרלות ופרטים למשתתפים.
-------	---

תפילות ושיעורים בשבת קודש

מנחה ערב שבת	18:25 (ב-30 דק' לפני שקיעה)
שחרית נץ החמה	05:15 (ב-65 דק' קודם נץ החמה)
שיעור בהלכות ריבית	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
שחרית מגין ראשי	07:30
שחרית מגין נערים	09:00 (בישיבה למטה)
שיעור בחושן המשפט	17:00
מנחה מגין א'	17:30
שיעור במוסר וחסידות	18:00
מנחה מגין ב'	18:30
שיעור בהלכה	19:05 (כחצי שעה לפני צאת השבת)
ערבית של מוצ"ש	19:37 (עם צאת השבת)
אבות ובנים	19:55 (כחצי שעה אחר צאת השבת)

פעילויות לנשים בשבת

תהילים לבנות	16:30 (בביה"כ חסדי שמואל)
שיעור לנשים	16:30 מפי מו"ר שליט"א

רשימת השיעורים השבועיים של הרב אייל עמרמי שליט"א

מוצ"ש

22:15 ביהכ"נ "בראשית" רח' רחבעם זאבי 2, פתח תקוה

ראשון

21:00 ביהכ"נ "ספרא" רח' שמואל יפה פסגת זאב, ירושלים

שני

17:30 ביהכ"נ "מוסיקה" רח' יואל, ירושלים

שני

21:00 ביהכ"נ "שערי דוד" רח' אגרות משה 17 רמת שלמה ירושלים

שלישי

שיעורים ברחבי הארץ לפי פרסום באתר ובקבוצות הווצאפ

רביעי

18:00 ביהכ"נ בורכוב רח' פישל, ירושלים

רביעי

21:30 לבנות סמינר! מדרשיית "תפארת בנות" רח' קצנלבוגן 8, ירושלים (אחת לשבועיים)

א'-ה'

19:30 שיעור ביהכ"נ "חסדי שמואל" רח' הרב מן החר 4, ירושלים

תפילות חגיגות בנץ חול המועד פסח

התחלת התפילה: 5:25

יום שני: ישראל אמסלם | יום שלישי: נחמן עמרמי | יום רביעי: אלחנן משמרתי

יום חמישי: ישראל אמסלם | יום שישי: יהודה רפול

האם מותר לי להרים את בני הקטן כאשר יש לו כסף ביד??

יחלה", אבל ההגדרה היא כל שהילד בוכה ממש בגלל שאבא שלו לא מרים אותו, אז במקרה כזה מותר לאביו להרים אותו אם יש בידו מוקצה "פשוט" כמו לורדים, צבעים וכו', אבל אם הילד מרים פלאפון, שטר, מטבע וכו' שיש להם חשיבות מיוחדת אז מרן אוסר על אביו להרים את הילד עם החפץ הזה גם אם הוא בוכה מאוד כי חכמים חששו שהחפץ החשוב הזה ייפול לילד מהיד כאשר אבא שלו מרים אותו, ואז יש חשש שיבוא אביו וירם לו אותו בחזרה, וממילא יעבור על טלטול מוקצה בשבת (אין בזה גזירה לגזירה כי הכל גזירה אחת כוללת).

מה הדין אם האדם לא מרים את בנו הקטן אלא רק נותן לו יד והולך אתו צד בצד כאשר יש לילד הזה מוקצה "חשוב" ביד כגון: דינר, מצלמה, פלאפון וכו', האם במקרה כזה יהיה מותר לאבא ללכת עם הילד שלו או שגם כאן אנחנו חוששים שמא החפץ היקר הזה ייפול מיד הילד, והאבא ירים אותו? מרן מביא שתי דעות (הרמב"ם והר"ן) כ-"סתם" ו-"יש", וידוע שיש לנו כלל שההלכה היא כדת "סתם", וממילא יוצא שמרן אוסר לאדם ללכת עם הילד יד ביד כאשר יש בידו מוקצה חשוב כמו פלאפון, מטבע וכו', ולכן לפני שהאדם מרים את בנו, הוא צריך לפתוח לו את היד כדי שיפיל את המוקצה הזה, ואז יוכל לתת לו יד וללכת אתו. ה-"משנה ברורה" מביא את ה-"אליה רבה" שמקל ללכת עם הילד יד ביד במקרה שהוא בוכה ומחזיק בידו דבר מוקצה ואפילו שהוא יקר ערך, אבל כמו שאמרנו לנו הספרדים ההלכה היא כדעת מרן שאוסר!

ה-"שולחן ערוך" (סימן ש"ט, סעיף א') כותב כך: "נוטל אדם את בנו והאבן בידו ולא חשיב מטלטל לאבן, והוא שיש לו געגועין (פירוש שיש לו עצבון כשאינו עם אביו) עליו שאם לא יטלנו יחלה, אבל אם אין לו געגועין עליו לא.

ואפילו כשיש לו געגועין עליו לא התירו אלא באבן אבל אם דינר בידו ואפילו לאחוז התינוק בידו והוא מהלך ברגליו אסור דחיישינן דילמא נפיל, ואתי אבוה לאתויי. ויש אומרים שלא אסרו אלא כשהוא נושא התינוק עם דינר בידו אבל לאחוז התינוק בידו אף על פי שדינר ביד התינוק אין בכך כלום".

המשנה במסכת שבת (דף קמ"א) כותבת שאסור לאדם להרים מוקצה בידו בשבת, אבל במקרה שלנו אדם לא רוצה להרים את המוקצה אלא הוא רוצה להרים את בנו הקטן שסובב לורדים, מטבע, פלאפון, מכונית על שלט וכו', אז אומר מרן שאסור לו כי זה נחשב שכאילו האדם עצמו מרים את המוקצה למרות שבפועל האבא הזה לא נוגע במוקצה, והילד הקטן זה מי שמחזיק במוקצה. ומרן מוסיף ואומר שאם יש צורך כמו שיש שלילד הקטן הזה געגועים לאביו, מרן מגדיר את זה "שמא

מעוניינים לתרום? צרו קשר: 050-678-5912

או: בנק מזרחי 20 | סניף 458 | חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק: 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

אנחנו מודים ל

על תרומתם הנדיבה של הלחמניות לנקניקיות

ביום חמישי הקרוב יב' ניסן 10.4 בשעה 12:00 ידרוש מורנו הרב ב:

רמלה - כולל "כתר ראובן" רח' אבוחצירא 24

בכל יום חמישי הרב ימסור שיעורים בכוללים בשעות הצהריים ברחבי הארץ

כוללים המעוניינים יפנו ל: אייל כהן 052-7202020

מהנעשה בת"ת "כאייל תערוג"

לימוד ליל הסדר ואפיית מצות

על פי החינוך / חופשת בין הזמנים

"בין הזמנים" קרב, ובחורי החמד שלנו, אשר עמלו על התורה הקדושה במשך זמן חורף שלם, חוזרים לבית למנוחה קצרה. איזו שמחה שבגנו חביבנו מגיע קצת הביתה ואנו יכולים לראותו מקרוב, לשמוע ממנו ולשוחח עימו. אשרי ההורה שבנו הולך בדרך הישר, על אף כל רעשי הרקע שהעולם החיצון מציג. אז אחד שמחה ונחת אך מאידך ישנו חשש. חשש כי המפגש היומיומי, הצמוד עם בנינו המתבגרים, עלול להביא עימו, בין היתר, גם ויכוחים, מריבות, כעסים, ופעמים גם חוסר כבוד.

אז מה עושים? איך נגרום לכך שתקופת "בין הזמנים" תהיה תקופה מצמיחה ומועילה, ולאחלילה מורידה ומתישה? ראשית, עלינו להבין כי כאשר בחור מגיע לביתו לאחר זמן ארוך, הוא רואה בבין הזמנים אפשרות ל"פחות" - פחות ללמוד, פחות לקום מוקדם, פחות לנהל שגרה.

לעיתים קרובות, ההורים רואים בתפיסת ה"פחות" הזאת, זלזול בכללי הבית, ובכלל זלזול בש"מ

מירת המצוות ח"ו. כשהאמת היא רק שחורר קל מהשגרה ולא חלילה מחוסר יראת שמיים.

כאשר הורה מעיר לבנו המתבגר לא באופן מכבד על דברים אלו, הוא באופן טבעי יוצר אצלו התנגדות, כי הבן חש שלא מכבדים אותו, לא מאמינים בו ולא סומכים עליו כי יעשה את הדבר הנכון. באופן הזה, מתפתח ויכוח שיורד לרמה האישית, ומפספס את המטרה האמיתית.

אשר על כן, כהורים, יש לתת את הדעת על האיזון הנכון, להאיר להוכיח ואף להעיר אך יחד עם זאת לתת דגש על יחס מכבד והערכה לה הוא ראוי, וכל העת להזכיר לעצמנו כי בגנו נמצא בשלב מאוד חשוב בתהליך התפתחות וגביש הזהות האישית שלו, ולכן עלינו להיות זהירים ותומכים.

מספר נקודות נוספות שכדאי לתת דגש עליהם:

1. מתן אמון.

הפחד הזה שאם לא נדע בכל רגע נתון מה קורה עם בגנו והיכן הוא מסתובב, הוא לא נכון, כי אנחנו לא באמת יכולים להיות שם כל הזמן. תנו אמון ככל הניתן. בגיל זה, החינוך מתבסס על אמון, ופחות על ציות וציווי.

2. מתן כבוד.

המתבגר כבר לא ילד קטן, הוא בתהליך התבגרות וזקוק לכך שניתן לו את המקום שלו ונכבד את החלטותיו ככל הניתן.

3. אווירה טובה בבית.

הבית זה המקום הכי בטוח שלנו ושל ילדינו, המקום שישאר איתנו לאורך כל חיינו, ולכן חשוב מאוד לייצר ולשמור על אווירה חיובית ומכבדת, הבית יישאר בליבם לאורך שנים גם לאחר שיתחתנו ויבנו את ביתם שלהם.

4. מסגרת.

גם כאשר אנחנו לא בשגרה, אנו זקוקים למסגרת כלשהי. שבו יחד עם בניכם למפגש תיאום ציפיות ותבנו יחד תוכנית הגיונית לימי בין הזמנים, תוך שאתם נותנים משקל לכל דבר: זמני תפילות, ארוחות, עזרה בבית וכמובן זמן נכבד שיוקדש ליציאות וטיולים.

5. זמן איכות עם המתבגר.

קבעו זמן שבו תשבו יחד באווירה טובה וקלילה, ותנהלו שיחות נעימות. בגיל זה, הדעות של המתבגר מתגבשות, והוא בתהליך הפיכתו לאיש. הקשיבו לו, כבדו אותו ובכך תהוו גורם בונה לזהותו.

6. אהבה ללא תנאי.

תנו לילדיכם את התחושה שאהבתכם נתונה להם, ללא תנאי ותמורה, העריפו עליהם מחמאות, ותיווכחו לגלות עד כמה רוממם וחזקים את הדימוי והביטחון העצמי.

ככלל, הקפידו כל העת לשמור על ערוץ תקשורת פתוח ועקבי, ובכך תוכלו למנוע אתגרים עוד בטרם היווצרותם.

התאזרו בסבלנות, וזכרו כי בסופו של דבר בעז"ה תרוו מילדיכם רוב נחת!

שבת שלום ובין הזמנים בונה ומהנה.

הרב אליהו סומך

מנהל חינוכי ת"ת כאייל תערוג

הצטרפו להצלחה הגדולה!!!

בס"ד

ת"ת כאייל תערוג הר חומה

בפיקוח משרד החינוך

פותח את הרישום

לשנת הלימודים תשפ"ו

גן א' - משולב גננת ומלמד קריאה

גן ב' (מכינה) - מלמד

כיתות א-ח

הקפדה על דרך ארץ ומידות תרומיות | צוות מלמדים מקצועיים אקדמאיים | תכנית לימודים גבוהה ומפוקחת | תוכניות העשרה חברתיות, טיולים וספורט | ארוחת צהרים חמה ומזינה | חוגי טעמי המקרא, חזנות וספורט | ליווי רגשי לתלמידים | הוראה מתקנת אישית | הדרכת הורים אישית

לפרטים והרשמה:

הרב ראובן ביטון 055-990-8504

סמינר הר חומה

בנשיאות הרה"ג הרב אייל עמרמי שליט"א

אם חשובה לך
אורה רוחנית מצמיחה

אם חשובה לך
רמה לימודית גבוהה

אם חשובה לך
תעודת בגרות מלאה

מקומך איתנו - הר חומה
הסמינר שלך, בשבילך!

נותרו מקומות בודדים

חדש!
מאת מרשכים

הרישום לשנת תשפ"ו
בעיצומו מוזמנת לה(ת)רשם!

לטופס רישום ופרטים:

h0733678426@gmail.com

המנהלת גב' הורביץ:

052-717-8225

שכר גבוה
למתאימות

לגני בנות של כאייל תערוג
דרושה סייצת למשרה מלאה

לפרטים אסנת: 054-6277014

נחמן עמרמי
מוסיקה לאירועים

מוכרח להיות פה שמח

פולחן האורה

חתונה • אירוסין • בר מצווה • שבע ברכות • ימי הולדת

052-3169922
nachmanmusic10@gmail.com

שפע של בהקות

ברגשי שמחה ואושר נברך את כבוד מורינו

הרב **אייל עמרמי** שליט"א

ונוות ביתו **הרבנית עמרמי** תחי'

לרגל חתונת בתם היקרה והאהובה

הכלה החשובה **יהודית עמרמי** תחי'

עם החתן החשוב **איתי סויסה** הי"ו

ומשמחה זה יושפע שפע רב לכל המשתתפים והנלווים אליהם,
ויזכה הזוג הנישא להקים את ביתם על יסודי התורה והמצוה,
והוריהם ירוו מהם ומכל יוצאי חלציהם רוב נחת וקדושה,
ויזכו להמשיך במפעלות הקודש היתר שאת והיתר עוז
מתוך הרחבה גדולה ובריאות איתנה.

מאחלים

קהילת "חסדי שמואל"

בס"ד

קמתא דפסחא

שליט"א

אייל עמרמי

הרב

השליח שלכם

ניתן להניח בקופה על השולחן של הרב
או בהעברה בנקאית בנק מזרחי טפחות
סניף 458 | חשבון 445404.
למוסד סעיף 46 לפי פקודת מס הכנסה.

היו שותפים בחסד הגדול ובהפצת התורה

STEPUP

נעלים לכל המשפחה

יש בחנות מבחר גדול
של נעלי אלגנט אורטופדי
מעור בכל האידות...

בגדים בכל המידות
חליפות פשתן
חולצות לבנות מכופתרות
אל קמט 100% כותנה

נעלי טרקטור
נעלי בובה מידות 19-41
כפכפי טבע
האווניס

נעלי מוקסין מעור
נעלי ספורט
סניקרסים
סנדלים
נעלי עקב

רח' יצחק כדורי 4 • א'-ה' 10:00-20:00 ו' 10:00-15:00
050-6462122 • step up • t0506462122@gmail.com